

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 76. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm6082/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mistet har den sin Indbygger,
Med den stærke, stille Hu,
Dog omhvøve Heltæ-Skygger
Efter-Alperne endnu!

Hisset, hvor med Brag nedbaler
Floden til et Alpe-Fod,
Blødende opstod en Maler,
Stabt for Hyrderne og os!

Det var Maleren Johannes,
Heltene han maaned frem,
Men med Pen kun Skygger dannes,
Handen farer ei i dem!

XXXV. Italien.

Hvor kun Træ har friske Blade,
Frugt paa Kvist, og Mars i Grøne,
Hvor den tynde Dver-Blade
Kun har Blomst med Farver rene,
Hvor i Kirke, som paa Gade,
Storhed har kun Bauta-Stene,
Hvor, i Hesperidens Have,
Alle Muser har kun Grave;

Hvor, som i de Dødes Rige,
Limer kun og Floder rinde,
Hvor kun Sti-Mænd føre Krige,
Hvor kun Silke-Derne spinde,
Hvor kun Svovel-Luet stige,
Hvor kun Slave-Lænker binde,

Hvor kun Død og Dorikhed finder
Hundrede Med-Beilerinder;

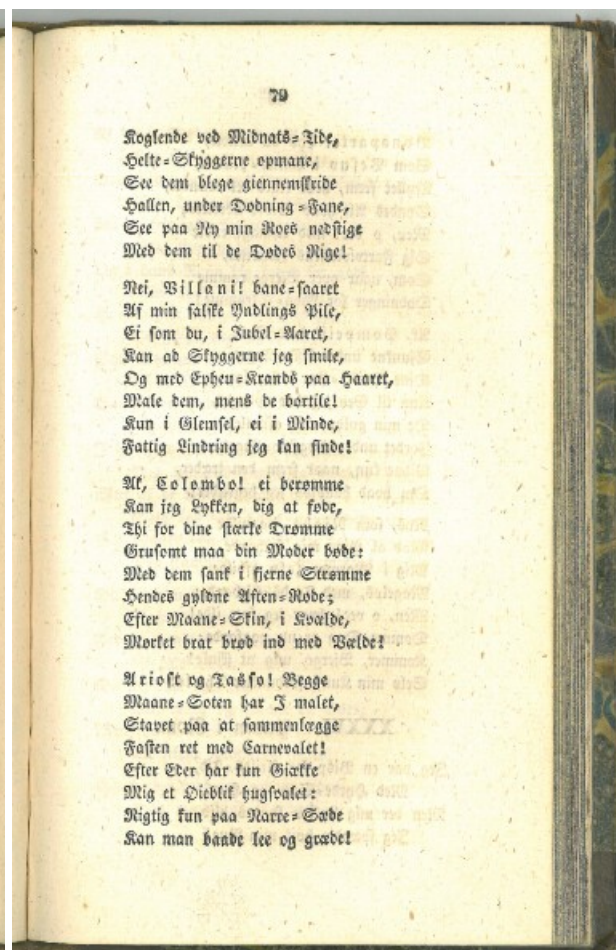
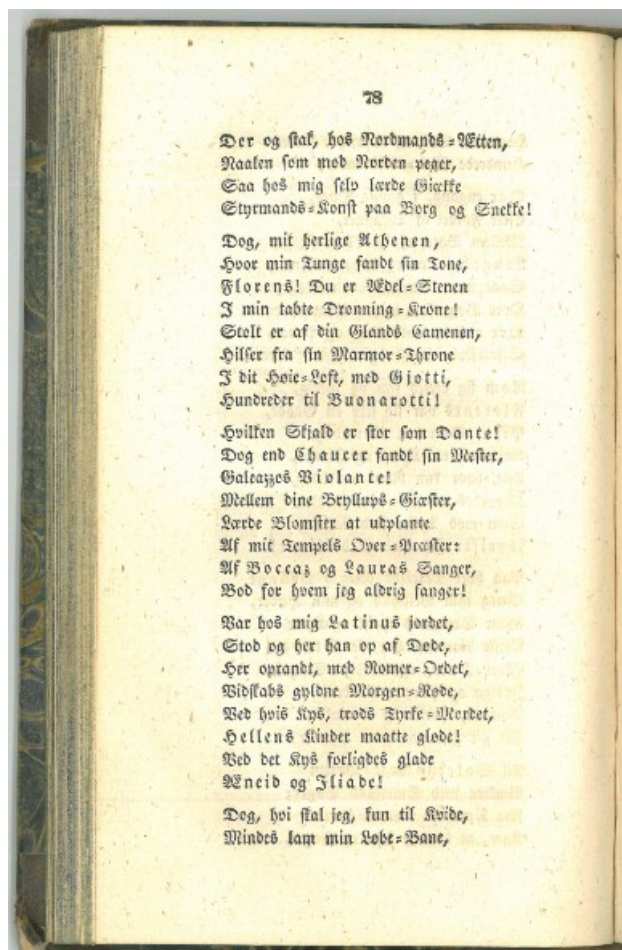
Der engang, i gamle Dage,
Efter Falbet af Tyranner,
Mellem Born af Gøtther strage,
Longobarder og Normanner,
Saaet man Trøsthed uden Møge,
Over Høg, som under Banner,
Der opstod, trods Rom og Paven,
Ehjaltskab, Konst og Klogt af Graven!

Rom sig dreied snu og snedig,
Florents var sig selv en Gaade,
Pisa, Genua, Venedig,
Kappedes om Kram og Flaade,
Alle, hvor kun Rum var ledig,
Kappedes om Noes og Waade;
Som mod Lyfter stod Latiner,
Osvelfer stod mod Gibelliner!

Paa hver Markeds-Dag i Brügge
Steg min Velstand og min Hæder,
Mine Somands Drift og Lykke
Prisfe Nordens Hansæ-Stæder!
Edel-Steen, og Gylde-Smykke,
Indigo og Purpur-Klader,
Domuld, Perler og Korender,
Alt gik giennem mine Hænder!

Til Salerno Løge-Bættin
Vinkede med Sundheds Bæger;
Fra Amalfi Romer-Retten
Kom, at tømme Lyv og Jæger,

Bonaparte! Lyd du tænde,
Som Vesuv i Vinter-Natter,
Trepælet frem, hvor klart det brændte,
Synes Alt hvad Stort udretter;
Men, o ve! med Afmagt endte
Sig Fortvivlelssens Idretter,
Som, naar over Bjerge rømme
Dødninger for Lava-Strømme!

Af, Pompeii! dine Sale
Sjunkne under Afse-Toget,
Dine Drifte-Kar i Doale
Kan til Gru jeg har opdaget,
De min gyltne Tid afmale,
Tordet under Bogstev-Laget,
Bidne kun, naar frem den træder,
Om hvad haabløs jeg begræder!

Lyk, som Niobe, jeg vilde
Rød af Pine mig forhæde,
Mig i Marmor selv afskide,
Mageløs, med Trods-Gebærde;
Men, o ve! hvor jeg soer ilde!
Domme-Dag er nu paafærde;
Kommer, Bjerge, mig at skule!
Selv min Kunst fordunkler Thule!

XXXVI. Naven i Rom.

Jeg var en Bisp seer Krilds-Tid,
Med Hyrde-Stav og Hue,
Men der mig Lykken syntes blid,
Jeg spændte hoit min Bue!

